

[Wilhelm]

nalisterne fundet ud af, men det er ikke forelagt retsudvalget. Det mangler. Dertil mangler der en lang række vigtige spørgsmål, som jeg skal nævne nogle af i min anden runde til justitsministeren, hvad jeg allerede har lovet.

Til spørgsmålet om formen vil jeg godt sige, at det bevidst er for at være åbne. Vi vil meget gerne diskutere med både hr. Bjørn Elmquist og hr. Ole Espersen og andre, hvordan formen for den undersøgelse skal være. Jeg kan sige med det samme, at vi i hvert fald ikke har forestillet os, at vi skal op på rigsrets- eller kommissionsdomstolsniveau. Hvis jeg skulle give et bud – men tag det ikke for for meget, for vi vil meget gerne diskutere andre muligheder: den tidligere ombudsmand som formand, en repræsentant for justitsministeriet og en repræsentant for Mellemfolkeligt Samvirke som uvildig undersøgelsesgruppe, men selvfølgelig med beføjelse til at få adgang til papirer og dokumenter og spørge de mennesker ud, som har været impliceret i det her.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det bør jo være sådan, at der trods politiske modsætninger kan finde et fornuftigt samarbejde sted imellem folketinget og ministrene. Det tror jeg at de aller fleste vil bestrebe sig på fra begge sider. Men jeg må sige, at denne diskussion, ikke mindst hr. Wilhjelm's indlæg, har overrasket mig meget.

Jeg nævnte i mit første indlæg, at jeg har deltaget i et samråd i retsudvalget. Der var muligvis et par spørgsmål, jeg ikke kunne svare på på stedet, men hvor jeg måtte sige, at dem ville jeg gerne besvare skriftligt. Jeg vil gerne spørge dem, der taler om en anden undersøgelsesform, hvad det er fra min side, der er blevet nægtet besvaret i det samråd. Hvad er det, der bliver nægtet besvaret i de skriftlige spørgsmål, der er stillet? Hvad begrundes, at hr. Wilhelm siger, at jeg ikke skal slippe for yderligere spørgsmål? Har jeg på noget tidspunkt betonet, at jeg ikke ønskede at besvare spørgsmål i denne sag? Hvad betyder, at de 2 forslagsstillende partier tillader sig at tale om »en uvildig undersøgelse« og sætter den undersøgelse, jeg har foretaget på deres foranledning, i modsætning til en uvildig? Hvilken baggrund har de for at hævde, at det ikke er en uvildig under-

søgelse, der kan foretages af den minister, der nu beklæder embedet? Det er klart, at de svar, der kommer, er på mit ansvar, men jeg vil gerne have pointeret meget klart – for jeg synes, det er et urimeligt angreb, der rettes imod samarbejdsformen – hvad det er, der begrundes, at man på dette tidspunkt antyder, men også direkte udtaler, at det er sminkede oplysninger, at der ikke foretages en uvildig undersøgelse fra min side.

Jeg skal ikke gå ind på enkeltheder i det, der er sagt, kun en enkelt ting, for at det ikke skal blive stående som et postulat. Jeg synes ikke, det er rimeligt at blive ved med at tale om de 17 dage, som om det er 17 dage, der er gået, uden at politimyndighederne har foretaget sig noget. Jeg har redegjort for, at de tog fat på undersøgelsen med det samme. De undersøgte igennem bladet, om de kunne få opgivet kilderne, således at de kunne få yderligere oplysninger af dem. Det kunne de ikke, og så måtte de selv gå i gang med at afhøre søfolk.

Der er i den forbindelse blevet talt om ransagning. Jeg går ud fra, at jeg kan lægge vægt på, hvad såvel hr. Wilhelm som hr. Bernhard Baunsgaard har sagt om retssikkerheden, der skal opretholdes, uanset hvilken type af sager det er. Politimesteren i Lyngby skønnede, at man ikke kunne foretage ransagning på grundlag af nogle påstande fremsat i en avisartikel, hvor han ikke kunne få opgivet kilderne. Mener man, at vi skal gå længere med hensyn til at foretage ransagninger, så vil jeg gerne have det at vide. Jeg mener, at i dette tilfælde var afgørelsen ganske og aldeles korrekt. Der var ikke grundlag for den stærke indgriben, det er at foretage ransagning på grundlag af de oplysninger, der var fremme.

Men jeg har forstået, at jeg får stillet yderligere spørgsmål, og det er min pligt at besvare dem. Det er ikke en pligt, som jeg mener er ubehagelig. Det er nu engang opgaven, når folketinget tager en sag op, bedst muligt at prøve på at besvare de spørgsmål, der bliver stillet.

Vi har ikke fået noget svar, synes jeg, fra forslagsstillernes side, på, hvem undersøgelsen skal rettes imod. Vi har heller ikke fået at vide fra forslagsstillernes side, hvilken form man vil anvende. Det forstår jeg vi vil få at vide, inden anden behandling af dette